



DR. JOSEP CANET I SOSTRES
(1760 -1814)

Presentem avui un personatge singular per diversos motius: en primer lloc és l'únic **prevere** de la família Canet; en segon lloc, devia haver de viure els **setges de Girona** pels francesos com el seu cosí Josep va viure el setge de Tarragona; i, finalment, per ser l'autor, vers el 1800, de *l'Historial de la Família Canet*, origen de la majoria dels mites familiars.

En Josep Canet i Sostres va néixer a **Calaf** el 17 de març de 1760, fill de **Rafel Canet i Jover** i **Rita Sostres i Abadal**, i germà, per tant, de l'**Agustí Canet i Sostres**, que era l'hereu. Va rebre els noms de Josep, Ramon i Rafel en rebre el Sant Baptisme dos dies després, festa de Sant Josep, a Sant Jaume de Calaf. Els seus padrins van ser en **Ramon Ballester** i Corominas, llavors "cursant en Lleis", i futur **notari de Calaf**, i Teresa Canet i Pons, de Calaf, que portava tres anys casada amb el Dr. Josep Canet i Jover, oncle del nou nat, i que eren pares del qui després seria Doctor en Medicina Josep Canet i Pons.

A l'edat de 28 anys, el 9 d'agost de 1788, ja residia a **Girona** i es presentava com a Doctor i Professor en Teologia Moral, però no sabem si prèviament havia ensenyat a Vic.

Aspirava, però, a ser capellà de **l'església del Pi** de Barcelona, però va haver de renunciar-hi: el 27 de setembre següent dona poders a "Pedro Bonet, ... para que ... pueda renunciar y renuncie a la lite y causa que se está vertiendo en el **Tribunal de la Rota** de eixa Villa de **Madrid** entre partes de Pedro Lligoria, clérigo en la ciudad de Barcelona residente de una agente y yo ... de otra paciente, de la presentación por D. Juan de Foxá y de Boixadors, Baron del Castillo de Foxá en esta dicha ciudad de Gerona poblado a mí hecha y otorgada de la **capellanía segunda** baxo invocación de Corpore Christi de la Parroquial Iglesia de Sta. Maria del Pino de dicha ciudad de Barcelona".

Aquí comença, aparentment, la seva relació amb els **Senyors de Foixà**, que continuarà al llarg de la seva vida. Podem veure ja també un dels trets característics de la vida d'en Josep Sostres, com és el seu esperit lluitador i el seu afany de defensar tot allò a que considerava tenia dret, embolicant-se en plets i recorrent als notaris amb gran freqüència, cosa que ens ha facilitat en gran manera la tasca de reconstruir la seva vida.

El 1791 apareix com a clergue i **beneficiat**, obtentor del benefici segon baix invocació de Nostra Senyora, fundat en l'Església o Capellania de **Santa Maria del Castell de Foixà**.

El Dr. Canet no es conformava amb el Benefici de Foixà, i aixís el 1er de febrer de 1792 dóna poders a D. Josef Sanromán, agent de negocis de Madrid, per demanar "beneficios, capellanías, sacristías, canonicatos, prioratos, capiscolías y dignidades eclesiásticas...".

El 8 de març de 1796 apareix fent un arrendament, en el qual consta ja com a "**Beneficiat de la Santa Iglesia Cathedral** de la present Ciutat de **Gerona**".

Probablement en aquesta època, aprofitant l'accés que devia tenir a la Biblioteca de la Catedral de Girona, devia escriure la part "literària" de l' *Historial de la Família Canet*.

El 6 d'abril de 1802, el Dr. Canet pren possessió del benefici primer de la **pia Almoïna** de Santa Anastàsia, a Girona, que havia estat fundat per Arnau Escala l'any 1228 per permetre donar **pa als pobres**. En els darrers cent-cinquanta anys, però, havia estat objecte de repetits litigis per la seva administració.

Segons els Estatuts i Ordinacions del Cabildo de la Catedral amb la Universitat (municipi) de Girona, de l'any 1629, el beneficiat havia de rebre **500 lliures** cada any, i podia mantenir pel seu profit "la **casa de l'Almoïna** on viu" (al costat de la Catedral, actual seu del Col·legi d'Arquitectes), "el **horno** a ella contiguo con todos sus derechos, y el **Bosque** que es de dicha Limosna, situado en la parroquia de **Celrà**, y todas las jurisdicciones que dicha Almoïna tiene en el término y parroquia del castillo de **Bruñola**, y demás **Baronías**...", sempre que fes residència a Girona. Sinó, reberia només 300 lliures.

Els anys 1804-1805 es caracteritzen per un seguit de gestions per obtenir la recuperació de l'administració de la totalitat de les rendes del benefici.

En aquesta època (1805) el Dr. Canet vivia al **carrer de l'Olivera**, en una casa d'una germandat de beneficiats anomenada Sacristía de Sant Lluç.

Mentrestant, però, per l'octubre del 1807 comença l'entrada de tropes franceses a Espanya, i a partir de febrer del 1808, a Catalunya mateix.

El 20 de juny de **1808** Girona és encerclada pels francesos per primera vegada, però l'acció dura només un dia. Hi tornen, però, el 22 de juliol i el mantenen fins el 16 d'agost.

El tercer i més dramàtic durarà del maig a l'onze de desembre de **1809**, i acabarà amb la caiguda de la ciutat. Durant la guerra no en sabem res del Dr. Canet, però costa de creure que restés a Girona un cop els francesos es van apoderar de la ciutat. Pensem, per altra banda, que podia haver influït en la manera de pensar i en els escrits del seu cosí metge, el Dr. Josep Anton Canet i Pons, resident aleshores a Tarragona.

Cap el final de la guerra, el 20 de gener de 1813 apareix, com a ecònom sagristà de la **parròquia** de St. Vicens del **Castell de Rupjà**, demanant permís pera posar al dia els registres, cosa que li és concedida el 2 de febrer.

La feina a Rupjà, però, durarà poc. La seva darrera inscripció en els llibres de la parròquia fou un bateig de 7 de novembre de 1814. Un altre bateig, de data 15 de novembre, ja no va poder-lo inscriure ell mateix. El **20 de novembre** de 1814 va morir de mort repentina, "sens rebre ningun sacrament, ni fer testament, de edat de xexanta anys poch mes o menos" (en realitat en tenia 54). Fou sepultat son cadàver en la tomba dels sacerdots forasters que està dins de l'església davant la porta, i que encara existeix avui dia.

La seva obra principal va ser l' *Historial de la Família Canet*. En ella demostra conèixer molts **documents** de la família, avui **perduts**, i una extensa **bibliografia** (Zurita, Constitucions de Catalunya, Barellas, Diago, Corbera, Marcillo, Feliu de la Penya, Garma, Tarazona, Ribera) de la qual copia (sense compromís de parentiu) tots els Canet que troba. És lamentable, però, que converteixi el Mas de **Rossinés** (la casa pairal de la família a Mirambell) en Rosanes per poder emparentar els Canet amb el llinatge **Rosanes**.